

lana de Víctor Català. Toni Sala va dir que sí, però que ell se sent més hereu de Joaquim Ruyra, que és una foscor... més lluminosa. Segons ell, Català és menys elaborada, respon molt al naturalisme francès, en canvi Ruyra s'acosta més a un escriptor que admira molt,

que és Carner. Tant Carner com Ruyra arriben a la conclusió que més val veure la vida d'una manera més matisada i lluminosa, i que això no et fa moralment més fluix, sinó tot el contrari. Tenen una fe, una subtilitat i una precisió que Víctor Català no arriba a tenir,

tot i ser igualment molt bona. En aquest sentit, va dir que ell encara n'havia d'aprendre molt, i que sí, que podia situar-se en la tradició dels drames rurals, que era una cosa que ja algun crític havia fet notar, sobretot amb *Els nois*, que s'ambienta més clarament fora de la ciutat.

TARDOR LITERÀRIA | *el camí dels esbarzers.* alba dalmáu

MONTSE RODÓ

La darrera sessió de la Tardor Literària d'enguany va tenir lloc el 24 d'octubre amb la presentació d'*El camí dels esbarzers*, de l'Alba Dalmáu, publicat per Angle Editorial el 2019.

L'Alba Dalmáu, nascuda el 1987 a Cardedeu, és llicenciada en Comunicació Audiovisual i màster en Creació Literària per la UPF. El 2011 publicà la seva primera novel·la *Vonlenska*, Premi Recull. També és autora de dos llibres que combinen literatura i fotografia: *On només hi havia un far* i *Estrena*. Va viure a Nova York, on va escriure la novel·la *Bategant*, Premi Vila de l'Ametlla de Mar 2015, i el recull de contes *Estàndards* (Angle 2017), XXVIII Premi Literari Vila d'Ascó. Actualment és professora d'escriptura creativa al Laboratori de Lletres de Barcelona.

El camí dels esbarzers és un recull de 25 relats curts ubicats a Sandville, un poble dels Estats Units, on un grup de personatges es troben, s'estimen, s'odien i es retroben al llarg de les seves vides en els diferents contes.

El recull és pot definir amb

una metàfora: és com una capsa de bombons, cadascú en el seu encaix. Alguns dolços i delicats; altres d'enverinats. El seu títol fa referència al camí de la vida que, igual que els esbarzers, té fruits molts dolços però també espines que fan molt de mal.

Escrit amb un estil precís i elegant, molt descriptiu però amb forats per fer treballar al lector, l'obra s'inspira en un treball fotogràfic d'un amic de l'autora fet en un poble francès. Així doncs, malgrat que els contes estan ambientats en un poble americà aïllat, són extrapolables

a qualsevol comunitat.

La mirada de l'Alba Dalmáu a *El camí dels esbarzers* té una marcada influència dels contistes americans com Carson McCullers, John Cheever, Hemingway o Sallinger, i de les pel·lícules americanes de mitjan del segle passat.

La presentació a la Biblioteca Joan Fontcuberta va fluir agradablement per la frescor i la naturalitat amb què l'autora va explicar la idea i gestació de l'obra i per les respostes a les preguntes que li va fer el nombrós públic que va assistir a l'acte.

Alba Dalmáu i Montse Rodó. Foto: Enric Subià